

CU ALEMANNIA ȘI ION IONESCU, LA FAȚA LOCULUI

Cele câteva zile petrecute în R.F. a Germaniei, la Aachen, orașul de reședință al clubului Alemannia, m-au determinat să aștern aceste rânduri despre echipa în care joacă fostul meu coleg, I. Ionescu.

M-a interesat mai mult ca orice să urmăresc câteva antrenamente ale echipei Alemannia și, ușor de înțeles, pe I. Ionescu.

Mai întâi, în scopul de a lămurii pe numeroșii lui admiratori, am să redau, în mare, situația fostului meu coleg și apoi câteva concluzii trase în urma vizionării unor antrenamente.

După aproape două luni și jumătate de la sosirea sa la Aachen și după ce și-a înscris numele în toate foile de arbitraj precum și — cu majuscule — în presă, Puiu a avut neșansa să se accidenteze. Dar fiind apreciat și considerat util echipei, el nu numai că, conform îndatoririlor de curgind din statutul profesionist al fotbalului vest-german, în care a trebuit să se încadreze — a fost obligat să ia parte la toate pregătirile, dar a și jucat în continuare, neavând, astfel, posibilitatea de a se refăca complet. În consecință, el a participat la meciuri cu o redusă capacitate de efort, a dat un randament scăzut și, ceea ce a fost mai rău, a început să reclame dureri la un genunchi, fiind nevoit până la urmă să stea pe tușă.

Cu toate aceste dificultăți prin care a trecut, Puiu este în continuare apreciat de conducerea clubului și de presă. De exemplu, la 20 decembrie Alemannia a susținut un joc amical cu o echipă olandeză. În acest meci a jucat și Ionescu, nerestabil, și totuși a avut o comportare foarte bună, lucru remarcat de revista de specialitate „Kicker”, care a publicat o fază de joc în care Ionescu efectua o subtilă execuție tehnică, iar în explicație se scria: „Extraordinarul tehnician Ionescu”.

Acum am aflat, cu bucurie, că duminică trecută Puiu a reintrat în echipă și a contribuit cu un gol la victoria cu 2-1 a Alemanniei asupra clubului Borussia Mönchengladbach. Puiu n-a făcut decât să-mi întărească încrederea în el.

În ceea ce privește antrenamentele pe care le-am urmărit, ele mi-au dat posibilitatea să fac câteva foarte interesante constatări. Astfel, jucătorii sînt extrem de punctuali, se încadrează într-o disciplină de fier, sînt ascultători față de sfaturile și indicațiile antrenorului, foarte respectuoși în raporturile cu antrenorul și între ei. Toți se prezintă la stadion cu 15-30 minute înainte de începerea antrenamentelor și pînă la sosirea antrenorului folosesc acest timp executînd exerciții pentru dezvoltarea simțului și controlului mingii, pe spații foarte mici și cu efort minim. Încălzirea dinaintea antrenamentului se face sub formă de jocuri cu temă precisă. De pildă: a) efectuarea unei pase și imediat deplasare foarte rapidă pe o distanță de 2-3 m; b) după două pase scurte, al treilea jucător este obligat să dea o pasă lungă, de circa 30 m, în partea opusă direcției de unde a venit mingea.

În ce privește conținutul antrenamentului din partea fundamentală, nu voi reda exercițiile folosite. Este, cred, mai important să subliniez că numărul exercițiilor este foarte mare, că ele sînt variate, cu efect multilateral asupra organismului. De asemenea, remarc lucrul intens în perioade scurte de timp, cu pauze scurte de revenire, totul făcîndu-se cu mînea și în tempo susținut. Fiecare grupă de exerciții, în care cele cunoscute alternează cu altele noi, este adaptată la particularitățile jucătorilor, în funcție de ceea ce urmează antrenorul să realizeze la antrenamentul respectiv. Exercițiile de forță și rezistență sînt efectuate la sfîrșitul lecției, fără o solicitare nervoasă intensă și de durată.

prof. ION MOTROC
jucător la Rapid București

Spartak Suboțita în România

Ziarul „FOTBAL” din Belgrad anunță că echipa Spartak Suboțita va întreprinde între 17 februarie și 3 martie un turneu în România. Formația iugoslavă urmează să joace la Timișoara, Arad, Lugoj și Caransebeș.

Calendar mureșean

În continuarea pregătirilor, echipa A.S.A. Tg. Mureș va sustine următoarele partide: cu Steagul roșu la 13 februarie (a), cu Crișul la 16 februarie (a), cu Crișul la 20 februarie (d), cu Universitatea Cluj la 23 februarie (a), cu Dukla Banska Bistritza (Cehoslovacia) la 1 martie (a).

Turnee ale echipelor divizionare A

● În cursul zilei de azi, miercuri, echipa U.T. Arad pleacă la Rijeka, în Iugoslavia, pentru două jocuri.

● Jiul Petroșeni va pleca în ziua de 14 februarie în turneul perfectat în Iugoslavia. Primul meci, la Suboțita.

● Dinamoviștii bucureșteni întreprind între 14 și 25 februarie un turneu în Irak.

● Pentru zilele de 17 și 19 februarie, Universitatea Craiova a primit o invitație în R. D. Germană. Craiovenii se află actualmente în tratative pentru fixarea datelor meciurilor din cadrul seriei respective a Cupei Balcanice, cu Dinamo Tirana și echipa iugoslavă Bor.

„O IARNĂ GREĂ PENTRU MINE!”

DOBRIN LA TRECUT, PREZENT ȘI VIITOR

— Ai citit, Dobrine, o recentă anchetă în cadrul căreia 16 antrenori de „A”, vorbind de echipa națională pentru Atena, vedeau că te-au uitat?

— Nu-mi mai amintiri! Iarna asta este grea pentru mine!

— Și?...?

— Și totuși mi-am zis că, avînd 18 jocuri în echipa națională, la nici 22 de ani impliniți, pot să-l ajung pe Ion Pircălab cu cele 38 ale lui și pot să ajung recordman al selecționărilor în echipa României, peste 7-8 ani!

— Asta știi ce înseamnă, nu?

— Da, știu ce înseamnă: muncă la antrenamente, muncă în cele 90 de minute pe teren, muncă, muncă și iar muncă. Am

auzit de nu știu cîte ori vorbele astea în ultimele luni.

— De cînd cu...

— Da! Și vreau ca anul 1969 să aducă la suprafață un alt Dobrin decît cel pe care-l știai și dumneata și toți ceilalți care se ocupă de fotbal, și în primul rînd selecționerii... Și dumneata m-ai criticat...

— Știu, nu o dată. Cînd cu „numerele personale”...

— Și atunci, și cu Götze...

— Am avut dreptate, Dobrine. Ai jucat pentru tine, nu pentru echipă.

— Ce pot să spun? Cu toții aveți dreptate. S-au, mai bine zis, ați avut... Pînă în această primăvară cînd vreau să-i contrazic pe toți. I-am rugat pe antrenorii mei să mă treacă, din nou, mijlocas. Împreună cu Prepurgel. E postul care-mi convine cel mai bine, în care mă simt ca pește în apă... Și pentru asta, muncesc! Niciodată pînă acum nu am făcut antrenamente atît de tari; niciodată n-am alergat 5 km dintr-un foc; vîd numai „dușmani” în fața ochilor, dușmani pe care trebuie să-i înșenunchi! Și pentru asta muncesc cum n-am muncit niciodată pînă acum. Și la fotbal și la școală.

— Apropo: cum stai cu școala?

— Sînt într-o IX-a. Mai schiopăt pe la matematică, pe la fizică... Dar mă ajută colegii. Cînd am fost la Cozia, am învățat la

matematică cu Ciolan, care e într-o XII-a. Sper ca la toamnă să fiu într-o X-a și, neapărat, după ce voi termina liceul, să dau examen la noi, la Pitești, la Institutul pedagogic. Nu vreau să mă se mai spună în față că aș fi incult. De, ce să fac, mama de una singură, n-a avut cu ce să mă țină pe la școli și pe mine și pe fratele meu. N-am învățat carte — pînă acum — an de an; am învățat, însă, fotbal. Și pentru asta trebuie să-i mulțumesc lui nea Lenci (n.n. antrenorul piteștean Leonte Ianovschi, un ade-vărat descoperitor de talente fotbalistice). El m-a crescut ca fotbalist. Dimineața făceam antrenament cu el, după amiază pe terenul de la strand, cu prima echipă, iar seara eram pe „Maracana” Piteștiului, un dîmb de nisip pe malul Argeșului. Un băiat de la Uzina electrică, unul Dudu, făcuse porți de fier, instalase patru reflectoare și jucam pînă după miezul nopții... Școală de fotbal, nu alta! La 14 ani am debutat în „A”. La Cluj, contra Universității. De atunci am început să-mi ajut mama, fratele, pe care-i respect și-i iubesc din tot sufletul. Trece greu iarna aceasta... Nu zic că aș fi eu un exemplu în toate, dar dacă nu era fotbalul, cine știe pe unde eram acum! Fotbalul m-a sprijinit întotdeauna, de el mă voi sprijini și acum și mă va ajuta — sînt sigur! — să ies din nou la suprafață. Și mai am un sprijin — familia: Gica, soția mea, și Dănuț, viitorul Dobrin al fotbalului. Sper să fie mai puțin discutat decît mine...

— Mai întâi, însă, noi sperăm că nu vei oferi nici măcar un pretext de discuții, că vei redeveni Dobrin pe care să-l aplaude toți iubitorii fotbalului, pe care să-l revedem în echipa națională.

Mircea TUDORAN

DUBLAREA GOLURILOR MARCATE ÎN DEPLASARE ÎN UNELE JOCURI DIN „CUPA ROMÂNIEI”

— CITEVA MODIFICĂRI ADUSE REGULAMENTULUI —

În ultima sa ședință Biroul Federal a aprobat următoarele modificări în regulamentul Cupei României:

CRITERII DE CALIFICARE

1) Jocurile din optimile și sferturile de finală terminate la egalitate și după prelungirile regulamentare (două reprize a 15 minute) nu se vor rejuca dacă echipele sînt de aceeași categorie. Echipa care se va califica pentru etapa următoare va fi desemnată prin tragere la sorți, efectuată de arbitrul meciului, în prezența celor două echipe, imediat după terminarea jocului. Rezultatul tragerii la sorți va fi consemnat în foaia de arbitraj. În celelalte situații (echipe de categorii diferite) se va califica echipa de categorie inferioară, conform vechii prevederi regulamentare.

2) Jocurile din semifinale se vor disputa tur-retur eliminatouri (unul pe teren propriu și unul în deplasare). În caz de egalitate de puncte și golaveraj după al doilea meci:

● dacă echipele sînt de categorii diferite se va califica pentru finală cea de categorie inferioară;

VAGONUL ARAD, LA RĂSCRUCÉ DE LINII...

S-a mai scris despre Vagonul. O analiză sumară a cauzelor slăbiciunilor sale, inserată într-un număr trecut al revistei noastre, oglîndează, fără eforturi speciale de atenție, disensiuni, asperități și contradicții, într-un mediu care s-ar fi cerut, calm și clar. Antrenorul de atunci, Toma Jurcă, strînsese multe nemulțumiri și reproșa conducerii secției de fotbal absența unui sprijin efectiv, conducerea secției (modificată ca alcătuire la mijlocul turului) reproșa antrenorului o lipsă dăunătoare, de maleabilitate, singurul jucător chestionat (Mülroth, căpitanul echipei) aborda o atitudine circumspectă, sub vîlul căreia se distingea vag, dar fără dubiu, direcția de opinie a majorității jucătorilor. Momentul apariției revistei coincidea cu înaintarea demisiei antrenorului Jurcă și, așa cum se aștepta toată lumea, „gestul” nu a întîmpinat nici măcar o împotrivire formală. Echipa, care intrase, aproape nestingherită de concurență, în Divizia A, i-a fost suficient un stagiu de o jumătate de campionat pentru a dezvălui o față ce nu i-o cunoșteam și bănuiam, pătată de neînțelegeri și discordie. Obiectiv, evoluția formației în Divizia A a însemnat un eșec și tot obiectiv, impuritățile aglomerîndu-se și îngroșîndu-se, au sfîrșit prin a sparge poezia fragilă a unei armonii nefondate.

Așadar, Vagonul se găsește înaintea returului, pe ultimul loc, deci o situație într-adevăr îngrijorătoare. O explicație certă, un factor poate determinant îl constituie experiența redusă (jucători, antrenori, conducere) față de pretențiile primului eșalon valoric al fotbalului nostru. Conștient de valoarea aproximativă a lotului său, Vagonul a plantat „din mers” jucători noi, adunați în funcție de posibilități și pricepere, din cadre cu stagiu și oarecare nume în prima divizie. Sub culorile echipei au apărut, astfel, un Sfîrlogea, Adam, Pop sau Arnoțchi (e drept, ultimul de la o echipă de Divizie B, dar în general, bine cotate).

Lucrurile nu s-au îndreptat și a doua mare ofensivă a goanei după jucători a început odată cu sfîrșitul primelor 15 etape. Peste vacanța fotbalistică și perioada reluării pregătirilor, s-a suprapus astfel o efervescență iritată și iritantă, expusă la aprecieri diverse, dar justificată, fără îndoială, de intenția de a redresa o situație compromisă. Vagonul dă astăzi impresia unui om coborît din virful muntelui și trezit subit într-un oraș cu circulație enormă și zgomot intens. Șocul este suficient de puternic pentru a anula adaptarea și spectacolul, firesc, nu poate fi decît pripeala. Într-un interval de cîteva săptămîni (între timp, a executat o pregătire, se zice, de mare intensitate, la Herculane), Vagonul, a numit un antrenor (Dvorjak) pentru a-l recuza peste cîteva zile și înlocui cu vechiul politehnist timișorean, Rusalin Marcu, despre care se știe că a fost un bun jucător, dar un antrenor ocazional la o echipă obscură. Aradul este nedumerit și în aceste clipe învață să distingă chipuri de jucători noi, care au descins într-un grup mărșor la noua lor echipă. Sînt vreo șase, așa că Vagonul alinază astăzi un lot aproape inedit. Matache, Jurcă (Rapid București), Mihăilescu, Nedelcu (Poli Timișoara), Mețcas, Halagian, iată noile achiziții desemnate să repare un angrenaj care scîrția. Cu atît mai mult, cu cît „bășinașii” Chivu și Boros, continuă să submineze mult discutatul antrenament invizibil.

Duminică 9 februarie, după un meci de verificare (Vagonul-U.M. Timișoara) antrenorul secund Radin Dușan făcea prin localurile arădene un sondaj inopinat pentru a depista eventualii petrecăreți. Ceea ce înseamnă că precedentele s-au creat.

Pe ce linie vei gara, Vagonule?

I. C.